

Vzpomínka na Olgu, kterou zaznamenal před pár lety Petr Placák (Babylon, 2018)

Varšavské divadlo v roce 1981 připravovalo Havlovy jednoaktovky, cenzura tehdy kupodivu řekla ano. Nastal problém, agent Václava Havla chtěl opravdové peníze. Marky, dolary. Havlova agenta Klause Junckera, což byl fantastický člověk, nenapadlo, že jde o komunistické Polsko, protože Havla nikdy ve východním bloku nehráli. Andrzej Jagodziński, polský bohemista, který uměl kontakty mezi polskými a československými disidenty, odjel do Prahy, do Ječné, kam jinam, aby to nějak zařídil. Havel byl v kriminálu, Olga na Hrádečku. Jet tam připadalo pouze v noci. Byly tři hodiny ráno, tedy chvíle nejmenší pozornosti tajných, když tam Andrzeje trabantem kamarád dovezl. Vzhůru byl Ivan, Jirka Němec a Olga, finišovali s uzávěrkou edice Expedice. Olga řekla, samozřejmě, hned zítra napíšu Junckerovi, že si to jen neuvědomil. Rozhodla za Václava. Nejenom že výdělek bude v českých korunách, ale že to celé má jít na konto Solidarity, že by si to Václav bezpochyby přál. A taky to taky dopadlo.

Olga byla vždy přítomná, jednala rozhodně, ego se jí pod nohy nepletlo. Koneckonců tyto její vlastnosti vedly o dvě desítky let později k založení Výboru dobré vůle, vzápětí pak Nadace, která stále žije a roste.

Vojtěch Sedláček, předseda správní rady